

Glønborg (KRF):

Det er ingen hemmelighed, at der i Kristeligt Folkeparti var delte meninger, da vi i sin tid skulle stemme om tilslutning. Personlig må jeg melde mig som en af dem, der stemte imod.

Men vi må erkende, at nu er vi der, og at det er vores situation. Jeg synes, der er mere mening i at samle kræfterne om at bevare flest mulige beslutningsrettigheder i Danmark. Der er ikke nogen som helst grund til at tage stilling til et så urealistisk forslag som at etablere en ny folkeafstemning om udmeldelse.

Så Kristeligt Folkeparti går imod.

Preben Møller Hansen (FK):

Der er jo en vis glæde ved at stille et forslag til diskussion i Folketinget, men glæden var overordentlig meget større denne gang end tidligere, idet det forslag, jeg har fremsat, har formået udenrigsministeren til at tage en dags ophold på ferie her i Danmark, og det synes jeg faktisk er ganske glimrende. Men når nu udenrigsministeren har taget ferie i Danmark, burde han vel nok mere veltunderbygget argumentere imod det forslag, der er stillet af mig.

Hvad er det så egentlig, man vil? Ja, for hr. Glistrups vedkommende er det helt klart, han har ikke fattet noget som helst af de skrevne ord. Han vil hellere have 27.000 snørklede sider for at prøve på at finde et enkelt guldkorn og en enkelt forståelse. Men alle andre ordførere i denne debat har forstået, hvad forslaget gik ud på: at man skal have en folkeafstemning om, hvorvidt Danmark fortsat skal være medlem af EF eller ej.

Men nuvel, det ligger ikke så fjernt for mig at forstå, at når hr. Glistrup ikke fatter noget som helst, så skyldes det den omstændighed, at han er totalt groggy, efter at fru Pia Kjærsgaard har sat ham ud i ringsiden, og det er jo også aldeles udmærket.

Nu har vi været medlem af EF i 15 år og 49 dage; forud for det havde vi en lang debat her i landet, hvor en del af dem, der er til stede her i dag, deltog, bl.a. mig selv. Jeg deltog i 122 møder rundt omkring i landet, hvor jeg gav udtryk for, hvad der ville ske med det danske folk og det danske samfund, hvis man sagde ja ved folkeafstemningen den 2. oktober 1972. Modstanderne gav udtryk for det modsatte. De gav udtryk for, at hvis man stemte ja, så sikrede man, at underskuddet på handelsbalancen blev fjer-

net, hvis man stemte ja, skabte man den fulde beskæftigelse, hvis man stemte ja, var man medvirkende til at hjælpe de mennesker i sydregionen, der havde det socialt dårligt osv.

Det vil sige, at den argumentation, tilhængerne anvendte, ikke står mål med de faktiske kendsgerninger om den periode, der er gået, på 15 år og 49 dage. Vi har nemlig oplevet præcis det modsatte: Aldrig nogen sinde har det danske folk oplevet en så negativ udvikling som den, vi har for nærværende. I den periode, der er gået, er titusinder og atter titusinder af landmænd jaget fra deres hjem, samtlige gartnerier bortset fra nogle enkelte er knuste og hele vores fiskerflåde undergår også en negativ forvandling.

Det er alt sammen begrundet i den omstændighed, at man nu træffer beslutninger i noget, man kalder for Kommissionen, en grå masse, som ingen kan sætte ansvar på. Alligevel påstår man, at der ikke er noget at gøre, og at det er uklogt at tage en folkeafstemning. I det øjeblik man anlægger den betragtning, desavouerer man hele det danske folk og siger til det, at det er en flok idioter, der ikke selv har evnen til at tænke og vurdere, hvad man skal gøre i den givne situation.

For mit vedkommende sætter jeg min fulde lid til det danske folk og dets evner til at vurdere, hvad der er rimeligt, og hvad der ikke er rimeligt. Jeg er ikke i tvivl om, at fik vi en folkeafstemning baseret på det grundlag, der ligger i motiveringen for forslaget, nemlig at vi skal have en gennemgående diskussion i hele samfundet på kryds og tværs, så kunne befolkningen få et reelt billede af, hvad vort medlemskab egentlig betyder, og hvad det ville betyde, for så vidt vi stod udenfor.

De gamle partiers repræsentanter tænker ikke nye tanker. De har bundet sig til udenlandske magter, og det har vi oplevet før i Folketinget. Tidligere har Folketinget overladt det danske folks skæbne til menneskene syd for grænsen, og det ser ud til, at man vil begå samme dumhed igen. Man tør ikke konfronteres med befolkningen og den dom, som den vil afsige, men vi vil gerne gøre det, og vi vil også gerne gøre det nu.

Og hvorfor så lige netop nu? Jo, for det første fordi man forleden nat kl. 1.15 i Bruxelles indgik et forlig, der indebærer, at den sidste hindring bliver fjernet for at skabe det såkaldte in-